

EXPUNERE DE MOTIVE

Această lege are ca scop creșterea respectului și a preocupărilor față de persoanele vârstnice, din ce în ce mai neglijate atât de autorități cât și, din nefericire, de mulți din apropiații lor. Unul dintre obiectivele Zilei Internaționale a Persoanelor Vârstnice, care este sărbătorită în fiecare an, în data de 1 octombrie încă din 1990, este acela de a ne reaminti cât de valoroși sunt oamenii, indiferent de vârsta lor. La peste 23 ani de la prima sărbătorire a Zilei Internaționale a persoanelor de vârsta a treia, există mai mulți vârstnici în lume decât au fost vreodată. O persoană din zece are peste 60 de ani, iar generațiile în vârstă se măresc mai rapid decât alte grupe de vârstă din cadrul populației. În 2050, se estimează că o persoană din cinci va avea peste 60 de ani.

Societățile trebuie să asigure creșterea calității vieții pentru persoanele în vârstă și respectarea drepturilor lor, pentru a putea trăi în demnitate. Iar noi românii trebuie să ne amintim de cunoscutul proverb „Cine n-are bătrâni să-și cumpere”.

Marcarea acestei zile nu trebuie să fie doar un act de celebrare, doar un omagiu adus celor ajunși în această etapă a vieții, când sufletul se hrănește numai cu amintiri, ci și un prilej de reflecție asupra modului de viață al pensionarilor, pentru a face mai bine cunoscute problemele reale, multe foarte grele, pe care le au de rezolvat oamenii în etate. Situația actuală a vârstnicilor este marcată de câteva neajunsuri majore care conduc la o imagine precară a calității vieții lor. Sistemul public de pensii s-a erodat progresiv astfel încât raportul dintre valoarea pensiilor și cea a veniturilor salariale este mult în defavoarea pensionarilor. Pe lângă o rată aproape generalizată de sărăcie, în ansamblul vârstei a treia există câteva categorii expuse riscului de excluziune socială: pensionarii singuri, victimele escrocheriilor imobiliare, cei cu dizabilități etc.

Consecințelor demografice li se adaugă și consecințele socio-familiale: creșterea numărului familiilor având copii puțini sau a celor fără urmași, creșterea numărului bătrânilor fără copii, uneori dezinteres și lipsă de afecțiune pentru bătrâni din partea familiei etc.

Dacă generațiile anterioare apreciau și utilizau înțelepciunea bătrânilor, societatea modernă privește cu neîncredere utilitatea persoanelor de vârsta a treia. Se dezvoltă o cultură a tinereții și adolescenței, în care bătrânul își găsește din ce în ce mai greu locul. În concluzie, societatea modernă generează bătrânețe, dar tinde să o respingă

și să o izoleze.

Prin sărbătorirea acestei zile, precum și prin activitățile prin care aceasta va fi marcată, considerăm că se va face încă un pas în favoarea persoanelor vârstnice, pe principiul solidarității, în scopul protejării acestora împotriva riscurilor de sărăcie și dependență prin asigurarea unei asistențe mai bune din care ar putea rezulta o preocupare constantă și susținută față de problemele lor. În spațiul european, principalele acțiuni ale programelor adresate vârstnicilor vizează difuzarea inovațiilor privind potențialul de activitate a vârstnicilor, tranziția de la activitatea profesională la pensionare, ameliorarea condiției femeii vârstnice, îngrijirea și accesul la îngrijire al persoanelor vârstnice dependente, precum și întărirea solidarității între generații.

Față de cele prezentate mai sus, înaintăm prezenta propunere legislativă Parlamentului României spre dezbateră și promovare.

INITIATOR

CONSTANȚIN MAZILU, Deputat USL

